

NEHEMIA - GELOOF IN ACTIE!

Johan Schep

Nehemia - Geloof in actie!

Biddend bouwen aan de gemeente

Nehemia - Geloof in actie!
Biddend bouwen aan de gemeente

Auteur: Johan Schep
Redactie: Hugo Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie: 2022
Copyright: OudeSporen online uitgeverij

ISBN/EAN 978-94-91797-62-0
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

'De God van de hemel, Hij zal ons doen slagen'.

Nehemia 2:20

Inhoud

Voorwoord	9
Nehemia 1 - Bewogenheid en gebed	11
Nehemia 2 - Bidden en bouwen	15
Nehemia 3 - De herbouw van de stadsmuur	19
Nehemia 4 - De strijd van buitenaf	27
Nehemia 5 - De strijd van binnenuit	33
Nehemia 6 - Aangevallen door list en bedrog	39
Nehemia 7 - Register van teruggekeerden	45
Nehemia 8 - Het Joodse volk en de Torah	51
Nehemia 9 - Verootmoediging en vernieuwing	55
Nehemia 10 - Persoonlijke toewijding	61
Nehemia 11 - Wonen in Jeruzalem en daarbuiten	65
Nehemia 12 - De inwijding van de muur	67
Nehemia 13 - Rechtzetten van wantoestanden	71
Bijlage	75

Voorwoord

Beste lezer,

Graag breng ik dit boekje van mijn vriend en broeder Johan Schep onder uw aandacht. Het is een verhandeling over het Bijbelboek Nehemia. Dit indrukwekkende Bijbelboek neemt ons mee in de geschiedenis van de herbouw van de muren en poorten van Jeruzalem, nu zoveel eeuwen geleden.

We zien in Nehemia niet alleen een schaduwbeeld van de Heere Jezus, maar ook is hij een type van de gelovige onder het Nieuwe Verbond. Het boek Nehemia bevat veel praktische en geestelijke principes waardoor het zeer geschikt is om mensen vandaag toe te rusten in hun geloofsleven. Daarnaast is het verbazingwekkend hoe actueel en onderwijzend dit boek is voor een gezonde groei en ontwikkeling van de gemeente van de Heere Jezus.

Tolle lege. Neem en lees!

Jacques Brunt

www.jacquesbrunt.nl

Alblasserdam - Oktober 2022

Met vreugde schenk ik u of jullie dit studieboekje over Nehemia ¹. Mijn dank gaat uit naar mijn broeder en vriend Jacques Brunt en naar anderen die mij inzichten hebben gegeven. Ook gaat mijn dank uit naar Marjo Molengraaf, die alle studies die ik in de gemeente 'de Ark' gaf aan elkaar heeft geplakt en nu ook heeft bewerkt.

Het leven van Nehemia is evenals dat van de Heere Jezus een belangrijk voorbeeld om na te volgen. Nehemia en zijn medewerkers werden geïnspireerd door de Heilige Geest, Die hun bewogenheid, wijsheid en inzicht gaf.

Het bemoedigt ons zo dat de Heere Dezelfde is en dat de inwonende Heilige Geest hun die geloven ook inzicht en toewijding wil geven. Het is goed het boek Nehemia te lezen! Want Nehemia leert ons als leiders een overwinnend en dienend leven te leiden.

Johan & Linda Schep

Gorinchem - Oktober 2022

1 Bij alle verzen uit het boek Nehemia, vermeld ik vanwege de ruimte het woord Nehemia niet. De gebruikte Bijbelvertaling is de Herziene Staten Vertaling.

Nehemia 1 - Bewogenheid en gebed

Nehemia's naam betekent: Getroost heeft Jahweh. In zijn naam wordt hij door God Zelf vertroost. Dat brengt ons ook bij Paulus, die daarom anderen kon troosten. '(...) de God van alle vertroosting, Die ons troost in al onze verdrukking, zodat wij hen kunnen troosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee wij zelf door God getroost worden' (2 Kor. 1:3-7). Als schenker had Nehemia een hoge positie. Hij was een man die dicht bij de koning leefde. Zijn leven lag dagelijks op de weegschaal, omdat hij alles eerst moest proeven. Iedereen keek goed naar hem, als hij gegeten had! Als hij ziek werd, dan wisten ze dat er vergif in zat.

Eerst een stukje geschiedenis. Het Joodse volk was in ballingschap gevoerd. Na 70 jaar was de eerste groep teruggegaan. Zerubbabel had het altaar in Jeruzalem herbouwd. Ezra herbouwde de tempel, maar er waren nog gaten in de muren van Jeruzalem.

In de eerste verzen zien we Nehemia's bewogenheid (1:2). Het lichaam van Nehemia was dan wel in Babylon, maar zijn hart was in Jeruzalem. Die ene vraag over de welstand van Jeruzalem veranderde zijn leven. Velen hadden geen interesse in Jeruzalem. 'Want wie heeft medelijden met u, Jeruzalem? Wie betuigt u zijn medeleven, wie zal van de weg afgaan om te vragen naar uw welstand?' (Jer. 15:5). Nehemia toonde *wel* zijn bewogenheid met emoties en weende over

Jeruzalem (1:4). Nehemia weende en Jeremia weende ook (9:1, 2), zelfs de Heere Jezus weende (Luk. 19:41). Zij wenen allemaal over Jeruzalem, omdat de inwoners ervoor kiezen om door te leven in ongelooft.

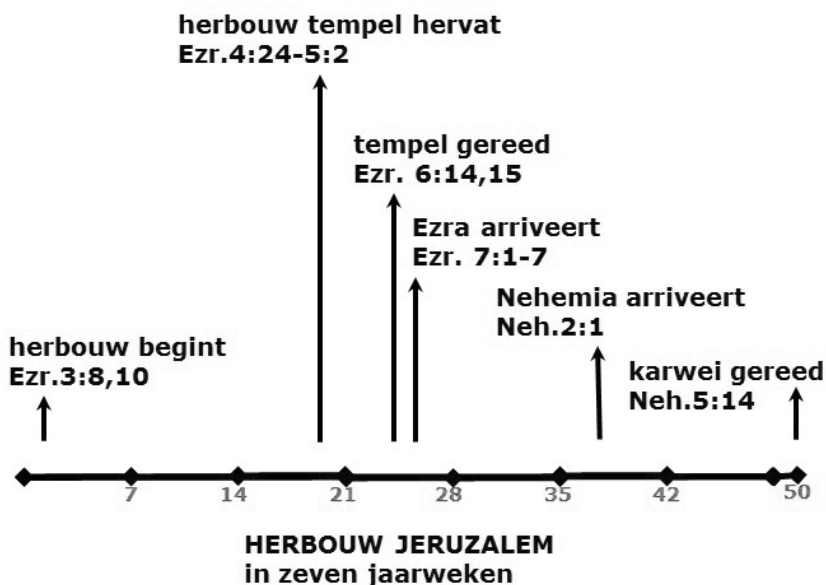
Ben je bewogen om de vervolgte christenen, want er wordt veel geleden? Heb je bewogenheid voor de gemeente en de naam van God, zoals Nehemia dit had voor Jeruzalem (zie Hebr. 13:3)? Het is belangrijk om met bewogenheid te rouwen over de onverschilligheid van velen, die zich christen noemen. Bij Paulus was het de liefde van Christus, die hem niet dwingt maar dringt (2 Kor. 5:14). Hij was bereid om vervloekt te worden. Wat Paulus wilde maar niet kon, dat heeft Jezus volbracht (Gal. 3:13).

Muren staan voor heil. Dat betekent afscheiding, veiligheid en ook bescherming. Poorten staan voor lofprijzing, dat is ingang en uitgang van de dag met lofzegging. 'Uw muren zult u noemen Heil, en uw poorten Lof' (Jes. 60:18b). Weent de Heere God over mij, of verheugt Hij Zich over mij? Want zonder geloof is het onmogelijk Hem te behagen (Hebr. 11:6). De Heere Jezus roept ons op om tot Hem te komen en Zijn rust te ontvangen. Er is een bediening van tranen. Tranen voor jezelf vallen op de grond, maar alle tranen voor het heil van anderen worden opgevangen in Gods kruik (Ps. 56:9).

God legde die last op het hart van Nehemia, en hij bleef trouw. Hij liep er niet voor weg! Nehemia wachtte daarom al biddend in Gods

wachtkamer (1:5). Als de Heere ziet dat wij een last dragen, dan opent Hij op Zijn tijd de deuren!²

Als je in de nood zit, moet je vooral niet bezuinigen op het gebed. Josafat zat in het nauw. Het eerste wat hij deed, was roepen tot God (2 Kron. 20:3). Spurgeon zei: 'Bidden is een kunst, die de heilige Geest je kan leren' (Jak. 4:5-6). God gebruikt één man en dat is Nehemia; en een heel volk komt in beweging (1:6-9; Dan. 9:1-3). Nehemia bidt, zoals Daniël voorheen, en hij belijdt zijn zonden.

2 Noot over bewogenheid (1:1-2:1). Trouw was diep geworteld in het leven van Nehemia. Hij gaat met alles naar de Heere. Vier maanden liggen er tussen, totdat hij de kans krijgt om erover te praten met de koning. Abraham moest ook 25 jaar wachten, totdat de belofte vervuld werd. Jozef, de zoon van Jakob moest lang wachten, totdat hij uit de gevangenis gehaald werd (Rom. 4:19-21). De Heere kneedt ons en vormt ons!

Nehemia 2 - Bidden en bouwen

De koning leert mij een wijze les om de juiste vraag te stellen aan Nehemia. ‘Waarom staat uw gezicht zo verdrietig, terwijl u toch niet ziek bent? Dit is niets anders dan hartenpijn. Toen werd ik heel erg bevreesd’ (2:1-2).

Onze God heeft ook oren, die horen. Nehemia vraagt om succes! Soms bidt Nehemia een gebed met *de pet op* (2:4). Hij bidt ook maanden lang (2:2). ‘Wie gelooft, zal zich niet haasten’ (Jes. 28:16). Gebed en geduld gaan altijd hand in hand. De last van zijn hart was zichtbaar in zijn gezicht. Dat was natuurlijk streng verboden (Esth. 4:1-2).

Allereerst reageert Nehemia met angst, want dit had zijn dood kunnen zijn, maar die angst overwint hij door het gebed (2:3). Hij bestormt de troon van de genade. Nehemia bidt niet algemeen, maar heel specifiek en hij benoemt het ook allemaal. Nehemia lijkt op Jezus, Die ook altijd precies weet wat Hij zeggen moet. In Spreuken staat: ‘Een woord op het juiste moment gesproken, is als gouden appels in zilveren schalen’ (Spr. 25:11).

Emoties. Nehemia was nooit eerder verdrietig geweest in het bijzijn van de koning. Het is goed van de koning, die hem direct vraagt wat

er aan de hand is (2:4). Dat was het moment voor Nehemia om te bidden en ook om te antwoorden.

Eerst het gebed en daarna het verzoek. Hij bad met de pet op. Nehemia mag zijn lasten delen. De koning helpt hem boven bidden en denken. Je moet altijd concreet bidden en verzoeken. Zijn goede hand was met mij! ‘Het hart van een koning is in de hand van de HEERE als waterbeken, Hij neigt het tot alles wat Hem behaagt’ (Spr. 21:1).

Hij heeft drie verzoeken en de koning geeft ze hem, en nog *meer dan dat!* (2:5, 8, 9). De koning zag duidelijk de goede hand van God in Nehemia. ‘Uw rechterhand verlost mij. De HEERE zal Zijn werk voor mij voltooien; Uw goedertierenheid, HEERE, is voor eeuwig; laat de werken van Uw handen niet los’ (Ps. 138:7-8). Nehemia heeft zijn plannen al gemaakt en in Gods kracht en op Gods tijd gaat hij aan de slag. Je bent een opbouwer, of je bent een afbreker. De molens van de Heere malen langzaam. ‘Ik zal werken en wie zal het keren?’ (Jes. 43:13b). De hand van de Heere (1:10), en Zijn goede hand (2:8) deden het onmogelijke.

De reis duurde drie maanden totdat zij in Jeruzalem aankomen, en daar aangekomen rust hij uit. Nehemia wacht weer drie dagen en gaat de schade dan zelf inspecteren (2:11-18). Daarna begint hij met enthousiasme. De anderen zeggen: Laten wij bouwen! De vijanden van de Joden houden hen goed in de gaten. Later ontdekt Nehemia dat er ook edelen zijn van Juda, die met de vijanden heulen (6:17-19).

Maar Nehemia zal het volk van grote ellende naar grote vreugde leiden (zie 1:3 en 12:43). Dit gebeurt door middel van:

- Bewogenheid (1:2);
- Bidden (1:4);
- Bouwen (2:20).

In 2 Timotheüs 3:12 leren we dat de moeilijkheden van het leven ons allemaal overkomen. Er worden wel eens moeilijke mensen op ons pad gebracht. Jack zei eens tegen de Heere: Heere, ik heb al die moeilijke mensen niet nodig, want ik blijf U toch wel trouw. Mogen ze even weg blijven. Toch blijven ze wel komen, en wij hebben ze ook nodig om ons te vormen naar het beeld van Jezus (Rom. 8:29).

De kerntekst van Nehemia is hoofdstuk 2 vers 20: De God van de hemel zal ons doen slagen! Daarna volgt weer een wachttijd. Gods molens draaien langzaam, maar ze draaien wel. ‘Laten wij opstaan en gaan bouwen!’ Heel kort, maar wel heel krachtig. De goede hand van God is op Nehemia en dat heeft een effect op de anderen (2:18).

Maar er is ook tegenstand. Hier is de Jodenhaat, als we het goede voor Israël zoeken. Hier is de haat van de satan, als we Gods goede werken uitleven (2:10, 19, 20; Ef. 2:10). Dat is met alle gelovigen, als wij het goede voor elkaar en voor anderen zoeken. Bij alle tegenstand moeten we altijd eerst de Heere God in de hemel zoeken. Aanvallen komen van buitenaf, en van binnenuit (2:20b; zie ook 4:1, 7, 12; 6:1-3).

Je bent een bouwer of je bent een tegenstander! Nehemia was nooit vaag! Hij zegt: ‘Maar u hebt geen *deel*, geen *recht*, en geen *herinnering*

in Jeruzalem' (2:20c). Hij is helder en duidelijk! Je kunt ook van een tegenstander een bouwer worden, als je tot de Heere Jezus gaat (Matt. 11:28).

Nehemia 3 - De herbouw van de stadsmuur

Er zijn veel prachtige Psalmen over de schoonheid van Jeruzalem ³ ‘De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad van onze God, op Zijn heilige berg. Mooi van ligging, een vreugde voor heel de aarde, is de berg Sion aan de noordzijde, de stad van de grote Koning!’ (Ps. 48:2). ‘De HEERE heeft de poorten van Sion lief boven alle woningen van Jakob. Zeer heerlijke dingen worden over u gesproken, stad van God!’ (87:2).

1. Nehemia had een grote uitdaging, en ook een geloof in een grote God. Alléén kon hij weinig klaarspelen. De mannen zetten hun schouders eronder (2:17; 1 Kor. 10:31). Het doel van al het werk is de heerlijkheid van de Heere.
2. Nehemia was een goede leider, en zijn voorbeeld is goed om na te volgen. Er worden liefst 38 individuele werkers genoemd en 42 verschillende groepen. Het is bijzonder dat de Heere God het goed bijhoudt, wie Hem allemaal dienen. De hogepriester wordt als eerste genoemd, die met het werk hielp: geestelijke leiders

3 Jeruzalem is een schaduwbeeld van de gemeente. In de Bijbel gaat het om twee steden: Jeruzalem (Sion = verbrande plaats), en Babylon = verwarring. Jeruzalem is een beeld van de hemelse stad van God en de plaats van het altaar. Babylon is heel groot en de mens staat centraal, en het is de plaats van de afgoden.

moeten niet alleen leiding geven met hun woorden maar ook met hun daden. Jammer dat Eljasib de hogepriester niet trouw bleef. Hij ging met de vijand heulen (13:4-9). Zijn kleinzoon trouwde zelfs met de dochter van Sanballat (28). Alle gelovigen hebben zo hun taak (1 Kor. 12:12-27). Er waren veel wegen naar Jeruzalem. Er zijn 12 poorten, net als in het Nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:12).

3. Nehemia kon ook allerlei verschillende mensen gebruiken voor die taak. Priesters, leiders (3:12-19), mannen, vrouwen (12), beroepsmensen (8, 32) en mensen van buiten de stad (2, 5, 7). Er is plaats en er is werk voor iedereen! Het is belangrijk dat de Heere ieder mens persoonlijk kent, en dankzij de opstanding van de Heere Jezus is onze dienst hier op aarde niet tevergeefs (1 Kor. 15:58). Zo is het ook in de gemeente van de Heere Jezus Christus.

Zij gehoorzaamden dezelfde leider en zij hielden hun ogen op hetzelfde doel! De vijanden buiten de stad en de moeilijkheden binnen de stad hielden hen niet van hun werk af. Evenals Paulus zeiden ze: Dit ene ding doe ik! (Fil. 3:13).

Het woord 'bouwen' wordt zes keer genoemd. Eigenlijk is het herbouwen. De stenen, die overal verspreid waren, werden opnieuw in de muur geplaatst. Het woord 'herstellen' wordt 35 keer genoemd. Elia herstelde ook het oude vervallen altaar op de berg Karmel, en er kwam een gebedsverhoring (1 Kon. 18:38).

De poorten waren verbrand. Daarom werden er nieuwe poorten gebouwd. De poorten zijn belangrijk, want zij bepalen wie erin

en wie eruit gaat (zie 7:3). Als de Heere de poorten liefheeft, dan behoren wij die ook lief te hebben (Ps. 87:2).

De sluitbalken en de grendels worden maar liefst vijf keer genoemd. Er waren ook mensen, die zich te belangrijk voelden en daarom niet meehielpen (3:3, 5). Paulus was een tentenmaker (Hand. 18:3; Mark. 6:3). Jezus was een timmerman.

Sommigen doen meer werk dan de anderen (3:11, 19, 21, 24, 27, 30).

Sommigen doen hun werk thuis (3:10, 23, 28-30; zie ook 1 Tim. 5:4).

Sommigen werken harder dan anderen (Baruch, 3:20; Ef. 6:5-8; Spr. 18:9). Alles wat uw hand vindt om te doen, doe dat naar uw vermogen (Pred. 9:10).

Er zijn ook geestelijke lessen in verband met al die verschillende poorten in Jeruzalem (3:1-32).

Vers 1. De Schaapspoort spreekt van het offer van de Heere Jezus (Joh. 10). Deze poort is de enige poort die geheiligd werd. Nehemia begon en eindigde bij deze poort, die spreekt van de slachtschapen van de velden van Efratha. Ook spreekt deze poort van het altaar. Het herinnert ons aan de Heere Jezus, Zijn begin en Zijn einde als het Lam van God. Hij stierf voor de zonde van de wereld en openbaarde Zich allereerst aan die herders in de velden van Efratha.

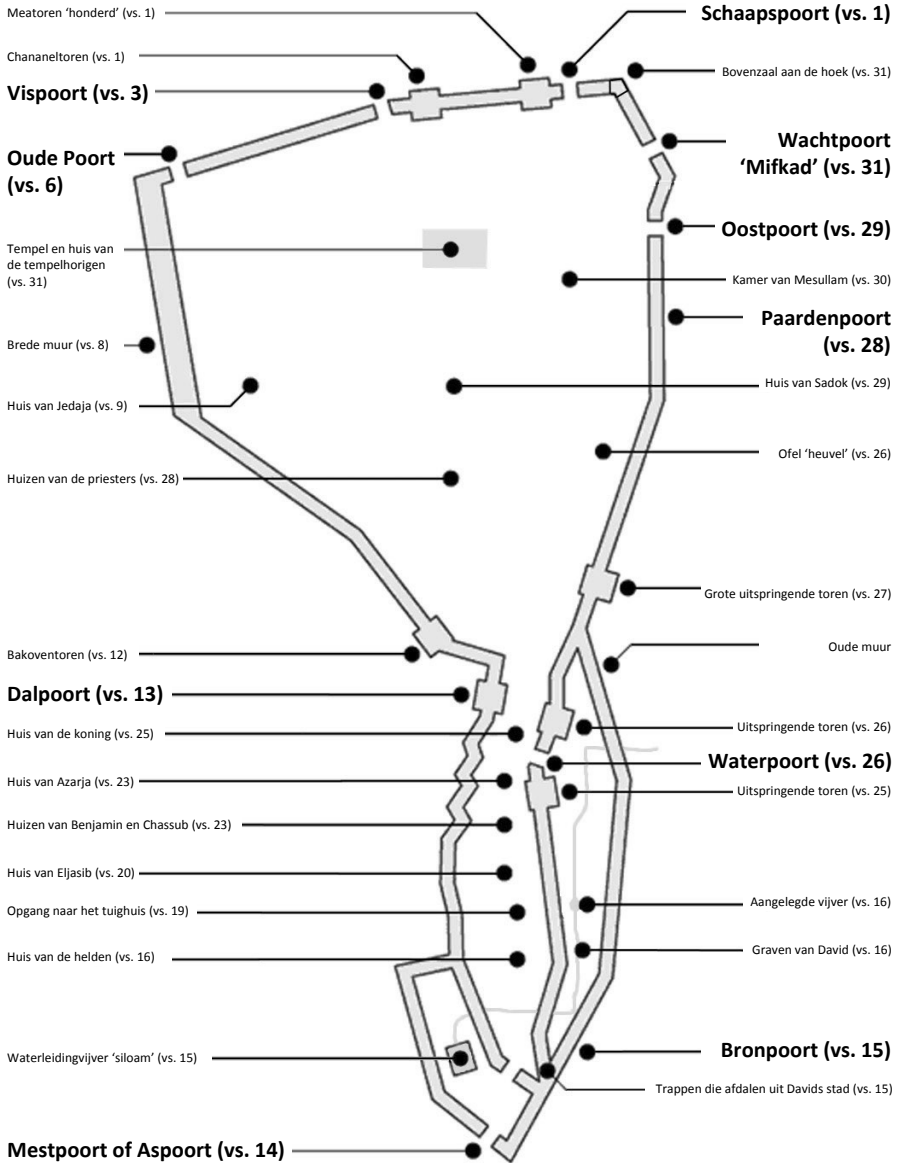
Vers 3. De Vispoort herinnert ons aan de discipelen, die de roeping kregen van de Heere Jezus om in Zijn dienst vissers van mensen

te worden (Mark. 1:17). Hier was de vismarkt. Deze poort was belangrijk ter verdediging van de stad.

Vers 6. De Oude poort spreekt van de oude paden van Gods Woord (Jer. 6:16). De mensen van deze wereld zoeken altijd naar iets nieuws (Hand. 17:21). De Oude poort leidde de mensen in het nieuwe gedeelte van de stad. Als wij het oude niet verlaten, vinden we niets nieuws onder de zon (Matt. 13:52).

Vers 13. De Dalpoort herinnert ons aan de nederige houding van de Heere Jezus (Fil. 2:5-11). Hij kwam uit de heerlijkheid van de hemel naar onze wereld in een lichaam dat stierf. Wij zijn niet dol op de valleien in ons leven, maar het zijn de dalen die altijd tussen twee bergen liggen en ons naar de hoogten brengen. Dit is de poort waarbij Nehemia zijn onderzoek begon. Deze poort kreeg sluitbalken en grendels. We moeten nederig blijven, want trots maakt ons onbruikbaar.

Vers 14. De Mestpoort is de plaats waardoor de mest uit de stad werd gebracht. Het moet niet gemakkelijk geweest zijn om die poort te herstellen. Het spreekt van onze innerlijke reiniging (2 Kor. 7:1; Jes. 1:16-17). Later argumenteerden sommige Joden over al het puin bij die poort (4:10). Deze poort lag dichtbij de Kidron-vallei, waar al het vuil werd gedumpt en de lijken van hen die gekruisigd werden. De Heere Jezus gebruikte dit gebied later als een voorbeeld van de hel (Mark. 9:44; 2 Kron. 33:6; 2 Kon. 23:10). Deze poort had geen mooie naam, maar had een belangrijke functie om alles af te voeren wat onrein was (1 Joh. 1:9).

Vers 15. De Bronpoort is een illustratie van het werk van de Heilige Geest. Het is interessant om de volgorde te zien. Eerst de Dalpoort (nederig), daarna de Mestpoort (vuil eruit), en nu de Bronpoort (de vulling). Deze poort was bij de plaats waar de vijver Siloam stroomde (2 Kon. 20:20). Water is ook een beeld van de Heilige Geest (Joh. 7:37-39). Leven in de volheid van de Heilige Geest.

Vers 26. De Waterpoort spreekt van het Woord van God, dat de gelovige reinigt (Ef. 5:26; Ps. 119:9). De zevende poort, nummer van de volmaaktheid! De Gibeonieten waren waterdragers en woonden dichtbij deze poort (Joz. 9:23). Ezra had daar bij die poort een Bijbelconferentie. Deze poort werd ook niet hersteld. Gods Woord houdt eeuwig stand en Gods Woord is totaal volmaakt!

Vers 28. De Paardenpoort introduceert de geestelijke strijd (2 Tim. 2:1-4). Hier werd Athalia gedood (2 Kron. 23:15). De mensen wisten dat ze niet op paarden moesten vertrouwen (Deut. 17:14-20), maar Salomo importeerde ze uit Egypte (1 Kon. 10:26-29). Ze werden een belangrijke verdediging (Jes. 2:7). Het is interessant dat de priesters deze poort en de Schaapspoort repareren.

Vers 29. De Oostpoort doet ons denken aan de wederkomst van Jezus (Matt. 24:17). Ezechiël zag de heerlijkheid van God gaan en terugkomen via de Oostpoort (Ezech. 10:16-22; 11:22-25; 43:1-5). Jezus ging door deze poort Jeruzalem binnen. Die poort is jaren terug verzegeld door Sultan Sulleyman. De moslims denken aan het oordeel bij die poort. De gelovigen en ook de Joden denken aan de wederkomst van de Messias. Van het oosten naar het westen zal Hij verschijnen.

Vers 31. Deze Wachtpoort 'Mifkad' doet ons denken aan het komende gericht. Deze poort had te maken met het inspecteren van de soldaten. Wij zullen allen individueel voor de rechterstoel van Jezus komen te staan (2 Kor. 5:9-10). Als je deze poorten op volgorde zet, dan zie je ook het hele reddingsplan.

De Poort van Efraïm. Dat betekent: Dubbele vrucht en gaat over de dubbele zegen van het vergeven (12:39), en de Gevangenpoort worden hier allebei niet genoemd.

Prijs de Heere dat de gelovigen in de Heere Jezus het komende oordeel van de Heere vanwege de zonde in de wereld niet zullen meemaken (Joh. 5:24; Rom. 8:1,2).

Vers 32. Nehemia eindigt met de Schaapspoort. Dus dezelfde plaats waar hij begon!

Enkele Joden komen tot geloof, maar als natie hebben ze de Heere Jezus de eerste keer afgewezen. Dit blijft niet zo (Hos. 3:4; Rom. 11:25; Zach. 12:10).

Nehemia 4 - De strijd van buitenaf

De komst van Nehemia was een bedreiging voor Sanballat en de zijnen (4:1-3). Zij wilden al die Joden zwak en afhankelijk houden! (zie 2:10; 19; 4:7-11; 15; 6:2, 5). Een sterk Jeruzalem zou de balans voor hen in gevaar brengen en de invloed van Sanballat en zijn bondgenoten beïnvloeden en ook hun rijkdom verminderen.

Op het moment dat je beslist om de Heere Jezus serieus te nemen met Zijn opdracht en doeleinden, zal er altijd een tegenreactie komen. 'En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden' (2 Tim. 3:12). Zolang de Joden afhankelijk en zwak waren, liet de vijand hen wel met rust. Op het moment dat de Joden de Heere God gaan dienen en eer aan de Heere geven, wordt de vijand actief.

Oppositie is niet alleen het bewijs dat God aan het werk is, maar het is ook een mogelijkheid om te groeien. Moeilijkheden haalden het beste uit Nehemia. God had één Zoon zonder zonden, maar geen zoon of dochter zonder moeilijkheden (Hebr. 5:7, 8). Achter die mannen zat de invloed van de satan, die het woord uit Psalm 91:11 letterlijk kon citeren (Matt. 4:6; Luk. 4:10), en het ook gelooft (Jak. 2:19). Maar hij *gehoorzaamt* het Woord niet.

Sanballat en de zijnen vallen hen aan om de spot met hen te drijven en hen bang te maken. Zij brengen verwarring en angst. Het gevolg was dat de koninklijke stam Juda ontmoedigd en ook bang werd. Toen die aanval niet werkte, vielen ze de leider (Nehemia) aan. Ze probeerden hem van zijn werk af te houden (6:1-4), en over hem te roddelen (6:5-9). Ze probeerden hem bang te maken en verzonden veel brieven. Niets werkte en de opdracht om de muur te herstellen werd ook in een recordtijd van 52 dagen volbracht.

Paulus schrijft erover: ‘De gedachten van de satan zijn ons niet onbekend’ (2 Kor. 2:11).

In dit hoofdstuk vinden we vier aanvallen die de satan tegen ons gebruiken kan:

Eerste aanval

Ze proberen Nehemia en zijn medewerkers belachelijk te maken (2:19; 4:1-6). Dat deed Goliath ook met David (1 Sam. 17:41-47). Dit gebeurde met de Heere Jezus en die soldaten (Luk. 22:63-65; 23:35-37), toen Jezus stierf op het kruis.

Als de vijand tekeer gaat op aarde, dan lacht de Heere in de hemel (Ps. 2:4). Ze noemen de Joden zwak. De Heere verheugt Zich in het zwakke. Daarna maken Sanballat en Tobia hun werk en materiaal belachelijk. De reactie van Nehemia is precies dezelfde: Hij bidt tot de Heere! (4:4). De oppositie van Sanballat en Tobia is ook oppositie tegenover de Heere. De woorden van mensen kunnen bezeren, maar ze kunnen je geen kwaad doen.

Tweede aanval

Ze probeerden Nehemia en alle werkers volledig te intimideren. De mensen van deze wereld werken makkelijk samen in hun strijd tegen de Heere (4:7-9).

De satan haat het werk van de Heere en daarom ook de Joden, en hij heeft veel volken gebruikt om te proberen hen te vernietigen (Ps. 2:1-2; Hand. 4:23-30; Luk. 23:12). De Heere heeft de Joden gebruikt om onze wereld de kennis aangaande God te geven (Ps. 85; Rom. 9:1-5). Zijn Woord en ook de Heere Jezus.

De werkers reageerden met een werpspies in de ene hand en een troffel in de andere hand, om te waken en te werken (4:17). Onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de satan en zijn demonische machten (2 Kor. 10:3-5). Wij erkennen de onzichtbare wereld als werkelijkheid. Job 1 maakt dat als het eerste geschreven, geïnspireerde hoofdstuk al duidelijk.

Derde aanval

Ze probeerden direct Nehemia en alle medewerkers te ontmoedigen (4:10). Als zij ontmoedigd zouden worden, dan werden zij van binnenuit al verslagen.

Dat was het grote probleem van het volk bij Kades-Barnea (Num. 13:31; 32:9). Waarom kwam de reactie van de koninklijke lijn van Juda? Ze hadden Davids bloed in hun aderen (6:17-19). En sommigen waren door het huwelijk aan hen verbonden. Die binding was sterker dan hun overgave aan de Heere (13:15-22). Er mankeerde iets aan

hun geestelijke wandel. Het huwelijk en het geld waren de oorzaak dat zij niet loyaal waren. Maar Nehemia gaf hun geen aandacht.

Vierde aanval

Nehemia en de werkers werden door roddels angstig gemaakt (6:2, 5, 7, 13).

Maar Nehemia was niet bang voor de vijand. Toen hij bemerkte dat zijn medewerkers erdoor beïnvloed werden, reageerde hij. *Vrees* en *angst* verlammen, en zijn de vijand van het geloof (Deut. 20:8). De Bijbel helpt ons, want daarin staat: Vrees niet! Het eerste wat Nehemia deed was om de wachters op alle muren plaatsen. Zo kon de vijand ook zien dat de Joden bereid waren om te vechten. Daarna moedigde Nehemia de mensen aan om naar de Heere op te zien (4:14; 1:5). Hij herinnerde hen er ook aan, dat ze vochten voor hun volk en voor hun God.

Als we naar problemen kijken vanuit de grootheid van God, dan word je moedig en zult succes hebben. Zo keek David naar Goliath (1 Sam. 17:45; Ps. 33:10). De mensen waren bereid om te vechten (4:14). Ze realiseerden zich goed dat het God was, Die voor hen streed (Luk. 14:28-33).

Nehemia spreekt woorden van bemoediging (4:19-20). Hij herinnert hen steeds eraan, dat ze met een groot werk bezig zijn en een grote God dienen en werken aan een grote stad. Waar ze ook werkten en waar ze ook waren, ze hoorden het blazen van de trompet. Wat een voorbeeld is dit dat wij ook alert moeten zijn voor het geluid van de bazuin van God (1 Thess. 4:16). Nehemia zorgde ervoor dat er

gedurende de nacht ook een wachter was. Vaak doet de vijand zijn grote werk, als wij slapen.

Nehemia is een goed voorbeeld en hij diende zijn volk ook altijd. Hij bleef bij het werk en was alert. Iedere nacht inspecteerde hij de verdediging van de stad.

Het geheim wat zij hadden:

- zich erop richten om te werken (4:6);
- een hart van gebed (4:9);
- een oog om te zien en een oor om te horen (4:20).
- een goede leider, die het geloof had om onder alle omstandigheden stand te houden (zie 1 Kor. 15:58).

Dankzij de opstanding is niets tevergeefs! Het mooiste vers is vers 20. Op de plaats waar u het bazuingeschal hoort, moet u zich bij ons voegen. Het is zo heerlijk om te leven met het verlangen naar het bazuingeschal van Zijn wederkomst. 'Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan' (1 Thess. 4:16).

Nehemia 5 - De strijd van binnenuit

In het vorige hoofdstuk werd alles gedaan om de mensen binnen de muren te beschermen tegen dreiging van buiten (4:14, 5:6). Nu komt het probleem van binnen de muren. Het probleem steekt nu de kop op, wat ‘*egoïsme*’ genoemd wordt. Egoïsme betekent dat ik mezelf in het centrum van alles stel, en erop sta dat ik ontvang wat ik wil en anderen gebruik zodat ik gelukkig word. Ik denk nu ook aan koning Achab, die de wijngaard van Naboth wilde hebben (1 Kon. 21).

Het is niet alleen dat ik mijn eigen weg wil gaan, maar dat ik wil dat anderen het ermee eens zijn. Egoïsme verwijdert ons van God en van de mensen.

‘Laat wie achter Mij wil komen zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen omwille van Mij en om het Evangelie, die zal het behouden. Want wat zal het een mens baten als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt? Of wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel?’ (Mark. 8:36, 37).

Vers 1-5 - Een luid geroep

Te midden van een groot werk met een grote God, horen we een grote oproep (4:19). Zij riepen niet tegen de Arabieren of Samaritanen, maar tegen hun eigen volk.

We vinden vier groepen mensen:

De eerste groep zijn mensen die geen land bezitten en wel eten nodig hebben. De bevolking groeit en er is een hongersnood, en ze konden zichzelf niet helpen.

De tweede groep bestond uit landeigenaren, die hun land verpand hadden om hun eigen voedsel te kopen. De prijzen stegen snel en alles werd minder waard.

De derde groep klaagde omdat de belasting te hoog was, en ze werden ertoe gedwongen om geld te lenen om het te betalen. Om geld te lenen, moesten ze zekerheid geven. Dit betekent dat ze hun eigendom kwijt zouden raken. De belasting kwam niet ten goede van het volk, maar ging daarna naar de koning.

De vierde groep waren de rijke Joden die hun eigen broeders misbruikten om geld aan hen te lenen, om daarna hun land en kinderen af te nemen (Lev. 25:39).

Het was niet onwettig om geld van elkaar te lenen, maar ze mochten er geen rente voor vragen (Deut. 24:10-13). Ze moesten liefdevol met elkaar omgaan. Het volk en het land behoort aan de Heere. Ze mogen elkaar niet misbruiken.

Een van de redenen dat er ook iedere 50 jaar een jubeljaar was vastgesteld, was om alles weer recht te trekken onder elkaar als een apart gezet volk. Alle schulden moesten kwijtgescholden worden en ook het land werd teruggegeven. De rijke Joodse zakenlieden waren egoïstisch en zij misbruikten de armen. Jesaja zegt over hen: ‘Wee hem die zijn huis bouwt met ongerechtigheid, en zijn bovenvertrekken met onrecht, die zijn naaste zonder te betalen laat werken en hem zijn loon niet geeft’ (Jer. 22:13-19). Hebzucht was één van de redenen dat ze in ballingschap gingen. ‘Omdat u de arme vertrappt en van hem een heffing op koren neemt, daarom hebt u huizen van gehouwen steen kunnen bouwen, maar u zult er niet in wonen’ (Amos 2:6, 7; 5:11,12). De Heere bekommert Zich om de armen en Hij zal hen niet ontzien, die misbruik maken van de moeilijke situatie in het land. De Heere is een: ‘Vader van de wezen en Rechter van de weduwen: dát is God in Zijn heilige woning; een God Die eenzamen in een huis gezin plaatst, Die gevangenen uitleidt in voorspoed; maar de opstandigen wonen in een dor land’ (Ps. 68:5, 6).

Vers 6-13 Een grote bijeenkomst

Mozes en ook Jezus confronteerden de Joden (Ex. 2:11-15; Ex. 32; Mark. 3:5). Nehemia was een goede leider en hij werd terecht boos, maar zondigde niet (5:6; Ef. 5:26). Het onrecht dat hij hoorde, liet hem niet onverschillig! Hij was geen politicus en vroeg zich niet af wat hem populariteit zou brengen. Hij vroeg zich niet als een diplomaat af of het veilig was, maar of het *juist* was.

Het bouwen van de muur veroorzaakte de problemen niet, maar openbaarde ze. Hij ging bij zichzelf te rade (5:7). Nehemia dacht

over Gods woord na, en hij besloot om bij elkaar te komen om alles dan in de openbaarheid te brengen. Hij begon zijn betoog met te vertellen dat ze ook broeders waren. Zijn betoog was gefundeerd op de wet, die het verbod om rente te vragen. Het volk ging in ballingschap als landbouwers, maar velen werden zakenmensen.

Hij herinnerde de Joodse mensen aan Gods redding uit Egypte en Babylon (5:8). Ze brachten het volk *weer* in slavernij en dat kwam door hun liefde voor het geld. Zij braken af wat de Heere, en Nehemia probeerden op te bouwen. Vrijheid is gebaseerd op liefde en waarheid. Zij waren echter gemotiveerd door 'hebzucht'. Hij herinnerde hen eraan dat Israël geroepen was om een licht voor de heidenen te zijn (5:9; zie ook Jes. 42:6; 49:6). Dit was geen goed getuigenis voor de burens. Paulus schrijft hier ook duidelijk over aan de gemeente te Korinthe (1 Kor. 6:1-6). Het is veel beter om je geld te verliezen, dan je goede getuigenis tegenover de wereld.

Als je de Heere vreest, dan hoef je niemand te vrezen (5:15, 14, 19). 'De vreze des HEEREN is ten leven, verzadigd overnacht men, door geen kwaad bezocht' (Spr. 19:23). Nehemia zei niet: *Doe wel wat ik zeg, maar doe niet zoals ik doe* (5:10-11). Hij herinnerde hen aan het gericht en liet hen ook zweren (5:12-13; Pred. 5:4-5). Ik schudde de plooi van mijn mantel uit: Oordeel! De reactie van de mensen is een gezamenlijk Amen. Het zal waar en zeker zijn.

Vers 14-19 Een goed voorbeeld

Nehemia heeft Filippenzen 2:1-13 niet gelezen, maar wel helemaal uitgeleefd. Zijn heftige toorn was een teken dat hij een overtuiging had en ook moed (5:6).

Aristoteles zei: Het is gemakkelijk om woedend te worden. Dat kan iedereen. Boos zijn op de juiste persoon in de juiste mate en op de juiste tijd en met het juiste doel en op de juiste manier, dat is niet gemakkelijk. Dat kan niet iedereen!

Nehemia oefende zijn leiderschap uit, nadat hij zijn huiswerk grondig had gedaan (5:7). Als hij geen man was geweest, die niet aan zichzelf dacht en zich opofferde, dan zou hij een dergelijk appèl nooit hebben kunnen doen (vgl. Matt. 7:1-5). Hij had de mensen met milde hand geholpen en geen misbruik gemaakt van zijn positie als hun leider. Een zuiver geweten is een machtig wapen in Gods hand. Nehemia deed wat hij deed, alleen maar uit eer en respect voor de Heere (5:19).

Ieder probleem dat je niet goed aanpakt zal ondergronds gaan en de wortels van het probleem zullen steeds dieper gaan en bittere vruchten voortbrengen. Ieder probleem geeft een mogelijkheid om de Heere God aan het werk te zien. Het oplossen van de problemen is ook een geestelijke ervaring (Hand. 6:1-15). Het werk was stil gezet voor die bijeenkomst en nu gaan ze weer aan de slag!

Nehemia 6 - Aangevallen door list en bedrog

Onder het leiderschap van Nehemia wordt de muur herbouwd. Het enige wat nog moet gebeuren, is dat de poorten versterkt moeten worden. Zijn vijanden waren niet erin geslaagd het werk te stoppen. Nu vallen ze Nehemia zelf aan. Veel mensen hebben niet door onder hoeveel druk leiders onze ons iedere dag leven. Zij krijgen de schuld van verschillende zaken waar ze niets aan kunnen doen. President Truman zei eens: 'Als je niet tegen de hitte kunt, moet je de keuken verlaten'.

De satan is een engel van het licht, maar ook een brullende leeuw (2 Kor. 11:14; 1 Petr. 5:8). Het is goed om voor de geestelijke leiders en mensen met autoriteit te bidden. Het doel van de vijand is om angst te zaaien (6:9-14). Je kunt dit overwinnen door in geloof te reageren. Mozes' ouders deden dit bijvoorbeeld (Ex. 1:12; Hebr. 11:23).

1. **De eerste list was om steeds weer hetzelfde te blijven herhalen (6:2-4).**

Tot hoofdstuk 5 hebben die mannen geprobeerd om Nehemia tegen te werken. Nu willen ze hem ontmoeten. Maar hij doorziet hun list. Dat is Gods werk in ons. Ze willen hem halverwege ontmoeten en herhalen het steeds. 'Want zulke lieden zijn valse apostelen,

bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. (...) Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van gerechtigheid' (2 Kor. 11:13-15).

Wij zien dat ook bij de vrouw van Potifar met Jozef, en bij Simson en Delila (Gen. 39:7, 10; Richt. 16:13, 15). De Heere Jezus werd ook steeds verzocht door de duivel (Matt. 4:2, 10). Net zoals de Heere Jezus overwin je de duivel door altijd opnieuw het Woord van God te gebruiken als tegenwapen.

Er is geen waarheid in de duivel; en hij wil altijd Gods werk stoppen en gebruikt daar ook herhalingen voor! Het einde van alle dingen is nabij, wees daarom bezonnen en ook nuchter in de gebeden (1 Petr. 4:1-19). Dit overkomt alle gehoorzame gelovigen.

Nehemia doorziet hun list en hij weet dat ze liegen en hem willen doden (6:3). Nehemia had niets gemeen met die mannen (2:20). Het is goed om je niet af te laten leiden en gewoon door te gaan met je bediening. Het waait weer over!

2. De tweede list is om allerlei leugens over iemand te verspreiden (6:5, 6).

Normaal gesproken sturen wij een gesloten brief naar iemand toe, want een geopende brief kan iedereen lezen. Sanballat voert door deze open brief de druk op. Alles wat zwart op wit staat, kan een risico opleveren. Je moet goed oppassen wat je per email verstuurt. De leugen blijft altijd wel ergens steken. Woorden zoals: 'ze zeggen' en 'ik heb gehoord' worden vaak gebruikt. Je kunt er niets aan doen wat mensen over je zeggen of schrijven. Het beste is je toe te vertrouwen aan de trouwe Schepper en verder te gaan met het goede

en het juiste te doen. Het is een geweldige test, hoe doof je bent. Ik heb geleerd te zeggen: Jezus weet het! Als Nehemia gestopt was om zich te verdedigen, dan was die muur *nooit* klaar gekomen. De Heere weet het ergste over je en geeft niet op en blijft van je houden!

Als jij in verleiding komt om kritiek ⁴ op iemand te uiten of iets slechts over iemand te schrijven, bedenk dan wel: *Is het waar, is het waardig, is het nodig?* Zo niet, doe het niet, want de Heere haat het als wij twist brengen (Spr. 6:16-19). De Heere Jezus, ons Model en onze Voorloper zei: Ze hebben Mij gehaat zonder oorzaak!

Het was wel een serieuze aanval van de duivel, want als de koning dacht dat jij een samenzwering tegen hem opzette, was je fijne leven wel direct voorbij. Nehemia zei dat het allemaal gelogen was en direct sterkte hij zich in de Heere God, en ging door met het werk dat de Heere hem opgedragen had (6:8, 9).

4 Het is belangrijk om goed te luisteren naar kritiek. Als de kritiek terecht is, dan helpt het jou. Als de kritiek onterecht is, dan kun jij er anderen mee helpen. Het is niet goed als we nooit gecorrigeerd worden. Davids zoon Adonia was nooit gecorrigeerd en probeerde het koningschap op zich te nemen. Je moet kritiek nooit als bedreigend zien (2 Kon. 1:6). De Bijbelse weg is altijd eerst onder vier ogen spreken (Matt. 18:15). Als we het via anderen doen, begeven we ons op glad ijs. De persoon waar je over praat, kan zich niet verdedigen. Het juiste moment is ook van belang. 'Er is een tijd voor alles onder de zon'. Het woord kritiek is in het Grieks parakaleo en is positief, vertroostend en bemoedigend. Paulus zegt: 'Laat u terechtwijzen' (2 Kor. 13:11). Wij hebben allemaal onze blinde vlekken. Het is niet eenvoudig, maar wel belangrijk om rustig te luisteren. Als er iets onduidelijk is, vraag dan om opheldering. Ga wel terug op datgene wat je hebt begrepen. Vraag hoe je de zaken dan anders kunt aanpakken. Reageer positief! Wij moeten altijd haastig zijn om te horen en traag om te spreken (Jak. 1:19).

3. De derde list was om Nehemia angstig te maken (6:10-14).

Semaja was een ingehuurd persoon (6:10-12). Hij had zich opgesloten in zijn huis, zodat Nehemia zou denken dat zijn leven in gevaar was. Hij wilde dat Nehemia zich samen met Semaja zou verschuilen in de tempel (vgl. Ex. 21:13-14). Daar zou hij veilig zijn. Waarschijnlijk had Semaja een priesterlijke achtergrond, want hij had wel de toegang in de tempel. Voor Nehemia was dit echter wel verboden (Num. 18:7). Hij zou in de tempel volgens de wet gedood worden. Dit gebeurde later met koning Uzzia, toen hij wel in Gods tempel ging met reukwerk (2 Kron. 26:16-21).

Overeenkomsten met Jezus in het leven van Nehemia, waarin hij een beeld van Hem is:

- Jezus zei: ‘De huurling vlucht’ (Joh. 10:12-13). Maar Nehemia vluchtte niet. Hij is een schaduwbeeld van Jezus als de Herder, Die Zijn leven inzet voor de schapen.
- Drie dagen te leven met Hem, te sterven met Hem en opstaan met Hem (2:12).
- Zoals Jezus Zijn heerlijkheid aflegde, zo deed Nehemia dat in Jeruzalem. Hij ging alleen.
- Door de Dalpoort gaan (2:13). Eerst nederigheid, pas daarna kan God je verhogen.
- Nehemia wist dat Semaja een valse profeet was, omdat zijn woorden tegen het Woord van God ingingen. Het Woord van God moet altijd onze basis zijn.

- Nehemia had te maken met de tegenstand van een grote meerderheid van professionele mannen. Hij bad steeds en bracht de zaak bij de Heere God (6:9, 14).
4. De vierde list zijn de gemengde huwelijken (6:16-19; vgl. 2 Kor. 6:14-17).

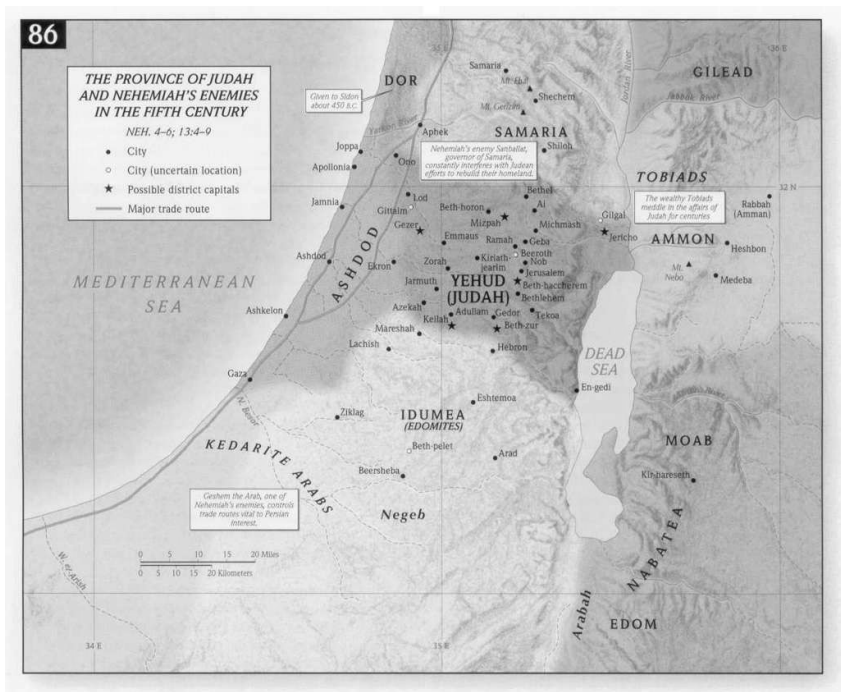
Je kunt en moet het huwelijk niet gebruiken als een evangelisatie-campagne! De satan gaat nooit op vakantie en zal terugkomen met een ander plan (Luk. 4:13). Als je hem nu niet aan het werk ziet, dan is hij ondergronds gegaan. Het gebeurt dat hij de oorlog verliest, maar de strijd wint. We moeten alert zijn! Tobias had veel brieven geschreven en de invloedrijkste mensen hadden ernaar geluisterd. Er was een gemengd huwelijk in het spel (bloed is dikker dan water). Maar de bloedband die ons aan de Heere Jezus verbindt, is het sterkste (Matt. 10:37).

De aanzienlijken dachten dat het nodig was om Tobias alles te schrijven. Ze verraadden zo hun volk en de Heere. Mesullam was een werker (3:4, 30). Zijn familieleden ondergroeven zijn werk. Zij gingen verder en zeiden tegen Nehemia wat een aardige man die Tobias wel was. Ze waren verblind door leugens. Het is ook in onze tijd zo dat profeten die leugens verspreiden populair zijn. De meeste mensen horen liever leugens dan de volle waarheid. Jeremia zegt hiervan: 'Iets verschrikkelijks, iets afschuwelijks gebeurt er in het land: de profeten profeteren leugens, de priesters heersen door hun handen, en Mijn volk heeft het graag zo' (Jer. 5:31)!

De geschiedenis begon met gebed (2:4). Als gevolg van deze gebeden kwam hij in Jeruzalem aan (2:11). Ze sterkten hun handen voor dit

werk (2:18). Het werd gevolgd door het bouwen van de muur (4:6), en het werk begon (4:21).

Nu komen we bij het laatste gedeelte van het verhaal (6:15). De muren waren voltooid in een recordtijd van 52 dagen. De tegenstand had een averechts effect gekregen. Gods werk gaat door en de vijand kan daar niets aan afdoen. Dit is het begin van een nieuwe periode in het leven van Nehemia. Hij moet nu verdedigen wat hij bereikt heeft. Ons thema is de wijze waarop hij dit doet.

Nehemia 7 - Register van teruggekeerden

In Nehemia zeven was de muur herbouwd, maar het werk was nog niet klaar. In dit lange hoofdstuk kunnen we leren dat mensen belangrijk zijn voor God. 'Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden' (Ef. 6:13).

Een stad is zoveel meer dan een muur en poorten. Het gaat om mensen! De mensen leefden eerst *voor* die muur, die in 52 dagen werd hersteld (2:20). De muren zijn er nu om de mensen te gaan dienen om *in* die stad te wonen.

Nehemia was vastberaden en standvastig geweest in het bouwen van de muur en het weerstaan van de vijanden. Die instelling had hij nu ook nodig! 'Let op uzelf dat wij niet verliezen, waarvoor wij gewerkt hebben, maar een vol loon ontvangen' (2 Joh. :8). Het was tijd om de gemeenschap te reorganiseren, zodat de inwoners ook konden gaan genieten van de kwaliteit van het leven met God binnen de muren. Nehemia heeft grote plannen voor die stad, want eens zal Jezus in die straten wandelen, lesgeven in de tempel en ook sterven buiten de muur.

We zien drie stappen die een leider moet nemen om de mensen te beschermen.

1. Er worden allereerst leiders aangesteld (7:1-3).

Nehemia had het volk zo geïnspireerd (2:18-20). Nu stelde hij twee assistenten aan: Hanani (God is mijn genade), en Hananja (God is mijn genadige beschutting). Ze hadden samengewerkt met Refaja d.i. 'De Heere genas' (3:9), en Sallum d.i. 'Betaald' (3:12). Dit zijn twee Joodse leiders van een district in Jeruzalem. Nehemia was zeker van die mannen. Ze waren trouw en vreesden God. Ze leefden in afhankelijkheid.

Het is belangrijk de Heere te vrezen, en niet mensen. 'Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn' (Gal. 1:10). We zijn niet allemaal zoals Nehemia, maar we kunnen wel zoals deze mannen zijn. Wat heb je aan die sterke poorten 5 zonder een betrouwbare wachter(s). Het is belangrijk te weten wie er ingaat en wie er uitgaat. De poorten en muren zijn zo goed en sterk als de mensen die hen bewaken. Nehemia had twee soorten wachters geplaatst. Wachters op de muren, en zij die bij de huizen wacht liepen (zie ook 3:10, 23, 28-30). Daardoor was de stad veilig!

Wij moeten ons privéleven thuis goed in de gaten houden! Het is tragisch dat er scholen zijn, die trouw waren aan de Bijbel en nu de Bijbelse waarheden verloochenen. Het is tragisch dat er kerken zijn, die het evangelie predikten en nu predikers hebben die een ander evangelie brengen. We moeten oppassen dat er geen valse leraren

5 Vier keer kon de vijand via de muur China binnendringen, omdat de wachters waren omgekocht.

komen. Wij hebben ook wachters nodig, die ervoor zorgen dat de Bijbelse leer gepredikt wordt. De ouders moeten hun huis bewaken voor vele verkeerde invloeden. We moeten constant alert en ook waakzaam zijn, want de vijand loert altijd!

2. De mensen en het geslachtsregister zijn heel belangrijk (7:4-69; Ezra 2:1-64).

Het Joodse volk heeft geen geslachtsregister meer, want die zijn in 70 A.D. door de Romeinen onder leiding van generaal Titus verbrand. Er is één Jood met één legaal geslachtsregister, en dat is de Heere Jezus. Het belangrijkste voor ons is dat onze namen geschreven staan in Gods register en in Gods boek (Luk. 10:20). Om een gedeelte te lezen met namen is saai, maar vergeet niet dat die mensen namen hebben en geen nummers zijn. Ze vormen de brug naar het verleden en ook naar de profetische toekomst, die het mogelijk maakte dat Jezus geboren werd.

Nehemia wilde dat de stad gevuld was met Joden die er trots op waren (Rom. 9:4-5). Het belangrijke is niet om die mensen te tellen, maar die mensen telden wel! Ze hadden hun leven op het altaar gelegd om de Heere te gehoorzamen. Het waren pioniers, die de Heere vertrouwden en daardoor het onmogelijke deden.

Is ons paspoort getekend om mee te gaan naar de juiste stad (Hebr. 11:13)? De grootste groep van die Joden stamden af van Senaä (7:38). Het woord betekent 'gehaat'. Het Joodse volk is door de eeuwen heen erg gehaat, en dat weten zij heel goed.

3. De aanbidding wordt aangemoedigd (7:70-73; Ezra 2:68-70).

De zangers spelen een belangrijke rol in het leven van Israël (zie 2 Kron. 20:21). Als gevolg van ware aanbidding verandert de staat in een godvrezende natie. Elisa kon pas profeteren, nadat er een harpspeler was geweest (2 Kon. 3:15). Sommige leiders gaven geld aan de stad. Het is een gelukkig en vredig einde!

‘De priesters en de Levieten en de poortwachters en de zangers en sommigen van het volk en de tempeldienaren en heel Israël woonden in hun steden’ (7:73). Mozes had ook steden voor de Levieten aangesteld (Num. 35:1-8). Later gingen er Levieten in Jeruzalem wonen (11:1-2). De zevende maand was in aantocht, en dat is na de zomer (Lev. 23:23-44). Nehemia had geen betere tijd kunnen kiezen om allen bijeen te roepen, om te luisteren naar Zijn Woord en verootmoediging op te wekken. Hij wist dat er geheime zonden waren en dat die eerst opgeruimd moest worden.

- a. We leren van dit lange hoofdstuk dat de mensen belangrijk zijn voor God.
- b. Ook al vertegenwoordigde Nehemia een heidense koning, hij deed er alles aan om de God van Israël te eren. De Heere riep de mensen om het werk te doen.
- c. De Heere roept nog steeds mensen op, om weg te gaan uit Babylon (Neh. 2:17). De gelovigen zijn ook bevrijd uit het Babylonische wereldsysteem (Gal. 1:4).

- d. De Heere is bij machte om het goede werk gaande te houden. John Wesley had gelijk, toen hij zei: De Heere begraaft wel Zijn werkers, maar Zijn werk gaat door!
- e. Het belangrijkste is dat wij weten dat we bij Gods huisgezin horen. Er waren daar priesters die geen geslachtsregister hadden; maar wij hopelijk wel (1 Joh. 5:13).

Een van de moeilijkste zaken in het leven van een volgeling van de Heere Jezus is zijn straatje constant schoon te houden. Dat is wel onze verantwoording!

Nehemia 8 - Het Joodse volk en de Torah

De Torah omvat de eerste vijf boeken van Mozes. Als wij ons verlustigen in Gods Woord, dan worden wij vruchtbaar. ‘Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, waarvan het blad niet afvalt; al wat hij doet, zal goed gelukken’ (Ps. 1:2-3)! In de materiële noden was voorzien, en nu was het de tijd voor de geestelijke behoeften. Belangrijk om te zien dat Nehemia en Ezra de prioriteit gaven aan Gods Woord. Zo was het ook met de apostelen in de eerste gemeente te Jeruzalem (Hand. 6:4).

- a. Wij moeten het Woord van God begrijpen en het erna in ons hart aanvaarden (Matt. 13:1-9; 18-23).

De nadruk ligt op het begrijpen van het Woord van God. Ezra was de juiste persoon, omdat hij het zijn prioriteit had gemaakt om het Woord te kennen (Ezra 7:10). De mensen komen bij ‘de waterpoort’ samen. Voor het wassen is het water een beeld van het Woord van God (Ef. 5:26). Voor het drinken is het water een beeld van de Geest van God (Joh. 7:37-39).

- b. Het Woord van God werd gebracht, en niet de ‘praiseband’ (8:1-4).

Het was de 1ste dag van de zevende maand en de eerste dag van het Joodse jaar, in onze telling de maand september. Het herstel was

onder Ezra en Nehemia niet volledig, zo is het ook bij ons. We zijn verlost door Christus, maar zuchten met de schepping naar de totale verlossing van de komende 'zevende maand'. Op de eerste dag werd het *Bazuinenfeest* gevierd. Tien dagen later werd de Grote Verzoendag gevierd, en als laatste feest het Loofhuttenfeest. Dat feest herinnert aan de tocht door de woestijn. Zonder dak, en kwetsbaar zegt dit feest dat we geen blijvende stad hebben, maar dat God wil zorgen in de woestijn. Jezus vierde dit feest en Hij deed de oproep: Kom tot Mij. Uit je binnenste zal levend water stromen. De Loofhut is een Persoon (Zach. 14:3-4; Openb. 21:1-4).

De Heere God heeft Israël zeven feesten gegeven. Er waren vier voorjaarsfeesten en drie najaars (toekomstige) feesten:

1. Paasfeest – het Paaslam, grondslag van de verlossing, vrede met God;
2. Feest van de ongezuurde broden – Jezus is het Brood van het leven;
3. Feest van de eerstelingen – Jezus is de Eersteling;
4. Pinksteren – de komst van de Heilige Geest, de kracht van God;
5. Trompetten – het bazuinenfeest, de opname;
6. Grote Verzoendag – Jezus is de Hogepriester die verschijnen zal;
7. Loofhuttenfeest – de (toekomstige) rust van God.

Het was de juiste tijd voor het volk om in een juiste relatie met God te komen. Het boek dat Ezra bracht was de Torah, het boek van de wet. Wet kun je vertalen met instructie. Dit bracht veel vreugde. Hoeveel te meer vreugde hebben wij met de 66 boeken van Gods Woord. Ezra stond boven de mensen, zodat allen – oud en jong – hem konden zien. Er stonden 13 mensen bij hem, die uitleg gaven van het Woord van God (8:4).

- c. Ezra opende het Boek en de woorden werden duidelijk uitgelegd (8:5-7).
- Er is aandacht en eerbied voor het Woord. Allen gaan staan.
 - Ze wisten dat het niet de woorden van mensen, maar Gods Woorden zijn (1 Thess. 2:13).
 - Ze luisterden een week lang naar het geïnspireerde Woord (8:18; 1 Tim. 4:13).
 - Het waren de Levieten, die meehielpen met de uitleg (Deut. 33:10; Mal. 2:7).
- d. We moeten ons in het Woord verheugen en het ook gehoorzamen (8:9-18).

Zij weeklaagden over hun zonden. De wet kan ons niet redden (Rom. 3:20)! De wet openbaart ons wel dat we een grote Redder nodig hebben (Gal. 3:24). Wij zien eerst de veroordeling, daarna de verzoening (Lev. 16), dan de vreugde. Het Woord dat ons verwondt, is ook het Woord dat ons geneest. ‘Zodra Uw woorden gevonden werden, at ik ze op. Uw woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart’ (Jer. 15:16).

Iemand die gezondigd heeft, heeft geen reden om zich te verheugen; iemand wiens zonden zijn vergeven heeft geen reden om te rouwen (Matt. 9:9-17). Vreugde is de olie, die de wielen doet draaien (vgl. Joh. 4:34-36). Het volk had nog veel werk te doen in de stad, en ze hadden vreugde nodig om dat te vervullen. Het Woord van God horen en gehoorzamen (Jak. 1:22-25).

Het Loofhuttenfeest is het feest van de vreugde. Het was daarbij 1000 jaar geleden dat het volk dit feest had gevierd. Het volk werd eraan herinnerd dat de Heere hen in het land gebracht had, met de bedoeling dat het hun wel zou gaan, met een hemels leven op aarde (Deut. 6:18; 11:21). Het Paasfeest is al vervuld. Het Pinksterfeest is al vervuld.

Het Loofhuttenfeest zal ook eens heerlijk vervuld worden: 'Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren' (Zach. 14:16).

Nehemia 9 - Verootmoediging en vernieuwing

De HEERE God is het centrale onderwerp, dat in een gebed beschrijft wie Hij is en wat Hij doet voor Zijn volk, en wat het volk voor Hem moet doen. Het volk moet de zonden belijden. Het gebed geeft een terugblik op de geschiedenis van Israël en openbaart de verdorvenheid van de mens, maar ook de majesteit van de Heere God (9:17). De Heere is rijk aan vriendelijkheid (9:31), barmhartigheid en rijk aan goedheid voor hen geweest (25, 35). Zij reageren provocerend (18,26), met als gevolg een grote benauwdheid. Er zijn drie nationale gebeden (Ezra 9, Neh. 9 en Dan. 9) met deze achtergrond (2 Kron. 7:14; Ex. 32, 33).

Dit hoofdstuk openbaart de grootheid, de goedheid en de genade van God.

1. De grootheid van God (9:1-6)

Het is belangrijk om ons hierop te richten. Het Loofhuttenfeest was voorbij, maar de mensen wilden meer horen van het Woord van God. Het feest werd gevolgd door vasten. Het Woord had hen tot verootmoediging gebracht. De mensen begonnen hun zonden te belijden. Zijn grootheid wordt gezien, omdat Hij hun aanbedding

aanvaardt (9:1-5). Bij de aanbidding hoort het Woord van God, want Zijn Woord openbaart de God van het Woord.

Hoe beter we de Heere kennen, des te meer gaan we op Hem lijken. In het Woord spreekt de Heere tegen ons, en in gebed en aanbidding spreken wij tot Hem. Sta op, loof de Heere! De mensen namen de tijd om hun zonden te belijden en vergeving van de Heere te ontvangen. De Grote Verzoendag was voorbij. Ze wisten ook dat ze constante reiniging en vernieuwing nodig hadden.

Het volk scheidde zich ook af van de wereld, naar de mate dat ze dichter bij de Heere kwamen (9:2). Het volk was geroepen om gescheiden van alle volken te leven om er volledig voor de Heere God te zijn. 'U moet heilig voor Mij zijn, want Ik, de HEERE, ben heilig. Ik heb u van de volken afgezonderd om van Mij te zijn' (Lev. 20:26; zie ook 1 Petr. 1:15; 2:9, 10).

Gods grootheid wordt ook gezien in het feit dat de Heere alleen God is (9:6a). Het volk was omringd door volken die meerdere goden aanbaden (Deut. 6:4). Israël was geroepen om Zijn getuige te zijn. De volken waren verrast dat zij één God hadden (Ps. 115). Als zij de afgoden dienden, tuchtigde de Heere hen.

In de ogen van de Heere is aanbidding van meerdere goden overspel (Jer. 3). De Heere was met Israël getrouwd bij de berg Sinaï, toen Hij hun het verbond gaf. Gods grootheid wordt ook gezien, omdat Hij de wereld heeft geschapen (9:6b). De wereld is echter verliefd op de schepping, in plaats van op de Schepper (Rom. 1:25). Gods grootheid wordt gezien, omdat engelen Hem aanbidden (9:6c). Wij

hebben meer reden dan zij. Wij, die geloven, zullen zijn, zoals Hij nu is (1 Joh. 3:1-4).

2. De goedheid van God

Het 'geven' wordt maar liefst 16 keer genoemd. Een God Die Zich verheugt om te voorzien in de noden van Zijn kinderen (1 Tim. 6:17). De Heere gaf Israël een land (9:8, 15, 20); wetten (9:13); de bediening van de Heilige Geest (9:20); eten en drinken (9:15, 20); bevrijders (9:27); en overwinning over al hun vijanden (9:22, 24). Wat willen zij nog meer van de Heere God (Jes. 5:4).

Mozes had hen gewaarschuwd om de Heere niet te vergeten (Deut. 8). Het volk Israël vergat vaak om de Heere te danken in de goede tijden van zegen, maar was snel om Zijn hulp te zoeken in tijden van benauwdheid (Ps. 105; 106). Het was genade dat de Heere God Abraham koos (9:7-18). Abraham was van geboorte een afgodendienaar en woonde in een afgodische stad (Joz. 24:2). Zijn geloof ging gepaard met gehoorzaamheid (Gen. 22; Hebr. 11:17). Abraham leefde met Gods beloften. Het was genade, dat zij later met een sterke Hand verlost werden uit de slavernij.

In de woestijn zien we dat het volk de Heere niet van harte lief heeft (Ps. 78). Gedurende die veertig jaar in de woestijn stierf de eerste generatie (9:19-22).

De Heere had hun beloofd dat ze zich zouden vermenigvuldigen, en de Heere hield Zijn woord (9:23-30). Hij beloofde een goed land.

Als je een volk wilt vernietigen: Geef hen dan teveel. Dan worden ze hebberig! Geef mij niet teveel en niet te weinig (vgl. Spr. 30:8). Leer mij ook tevredenheid.

In het boek Richteren zien we het probleem: het volk ging steeds van God weg (Richt 2:6-15). De afgoderij leidde uiteindelijk tot Gods discipline voor Israël: ze werden uit het land gehaald. Na de ballingschap aanbidt het volk geen afgoden meer (Hebr. 12; Ps. 119:67).

3. De genade van God

God was goed voor hen, maar zij leefden niet goed. Het volk weigerde naar alle gezonden profeten te luisteren (2 Kron. 36:14).

De Heere gaf, wat zij niet verdienden. Denk aan de koperen slang (Num. 14:11).

‘U bent echter rechtvaardig geweest in alles wat ons overkomen is. Want U hebt trouw gehandeld, maar wij hebben goddeloos gehandeld’ (9:33). Ze belijden dat ze verkeerd gedaan hebben en gebruiken het woord: *wij*.

De Levieten vroegen om een nieuwe start. Ons leven is vol met nieuwe starten. Nehemia had hun geleerd om te bidden (1:7). Het is gemakkelijk om overtuigd te zijn van de zonden van anderen. Johannes zegt op hoge leeftijd ook: *wij* (1 Joh. 1:9).

Ze waren terug in het land, maar ze genoten niet, want de Perzische koning had alles in zijn handen (zelfs hun lichamen). Toen God hun Koning was, genoten ze van veel zegeningen. Toen zij hun eigen

koning wilden, was dat over (1 Sam. 8). De Levieten verlangden nu naar een totaal nieuwe start.

Het maakt niet uit wie er boven ons is, als we de Heere dienen zijn we waarlijk vrij. Als God genadig was in het verleden, zal Hij ook nu genadig zijn. Hij is eeuwig DEZELFDE (Hebr. 13:8)

In vers 38 vragen ze meer dan om vergeving. Ze tekenden ook een verbond. Het volk had een verbond gemaakt bij de Sinaï, maar dat hadden zij steeds gebroken (zie Ex. 24:3-8; Joz. 8:30-35; 24:14-28; Richt. 2:6-15; 1 Sam. 11:14-12:25). Koning Saul had hen tot zonde gebracht. David wilde hen terugbrengen (2 Sam. 6). Er is altijd een trouw overblijfsel geweest in Israël, dat God vertrouwde en Zijn wil gehoorzaamde (Luk. 2:38). Dit was Gods enige lijn naar de Heiland toe.

Onze God is:

- glorieus (9:5);
- krachtig (9:6);
- trouw (9:8);
- bewogen (9:9);
- geduldig als we zondigen (9:21, 30);
- Hij corrigeert ons als wij zondigen (26) en is goed en gevend (24, 25).

Deze God, die genade geeft, verdient onze volledige gehoorzaamheid. Misschien is het tijd voor een nieuw begin in onze geloofswandel.

Nehemia 10 - Persoonlijke toewijding

Het volk heeft zichzelf verootmoedigd. Nu leggen zij dat vast in een document (9:38; 10:1). De eerste die zijn handtekening in het document zet is Nehemia. Nehemia is een man van gebed, maar hij is ook een man van de daad (2:20).

In vers 1 tot en met 28 zetten allen die het Woord gehoord hebben en aan wie het uitgelegd is, hun handtekening onder het document. Een teken dat zij het serieus nemen! Dit besluit kwam nadat ze waarschijnlijk Ezra hadden horen voorlezen: 'U staat heden allen voor het aangezicht van de HEERE, uw God: uw stamhoofden, uw oudsten en uw beampten, alle mannen van Israël, uw kleine kinderen, uw vrouwen, en uw vreemdeling die in het midden van uw tentenkamp is, van uw houthakker af tot uw waterputter toe, om het verbond van de HEERE uw God, en Zijn vervloeking, binnen te gaan, dat de HEERE uw God, heden met u sluit, opdat Hij u heden voor Zichzelf tot een volk bevestigt, en Hij voor u tot een God is, zoals Hij tot u gesproken heeft en zoals Hij uw vaders, Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft' (Deut. 29:10-13).

Wij moeten het serieus nemen als wij een document ondertekenen (Matt. 5:33-37; 23:16-22; Pred. 5:1-7). Onze gehoorzaamheid moet een vreugdevolle reactie zijn als dank voor alles wat de Heere Jezus ook voor ons heeft gedaan (2 Kor. 7:1).

Het moet pijnlijk geweest zijn voor Nehemia om later te ontdekken dat sommigen hun woord niet gehouden hebben (13:15-2).

Opwekking begint bij jezelf:

Datum

Ik besluit om mij aan de Heere te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk, dat is ook mijn redelijke eredienst.

Naam:

Handtekening:

Bijbelse huwelijken (10:30). Een gemengd huwelijk verlamt je (2 Kor. 6:14). Als je samen één in Jezus bent, heb je geen redenen tot allerlei discussies.

De sabbat (10:31). De Heere heeft een dag van rust ingesteld om Zijn volk toe te wijden aan Hemzelf. En een sabbatsjaar. Ze moeten leren dat de Heere ook zal voorzien in dat jaar. Zij moeten schulden kwijtschelden en alle slaven vrijlaten. Als gelovigen in Jezus zijn wij Zijn rust binnengegaan (Hebr. 4:10). Wij worden geroepen om

goede zorg voor elkaar te dragen. De bewogenheid van de Heere Jezus moet ook mijn deel zijn voor de armen en de alleenstaanden.

Wij zullen het huis van God niet verwaarlozen (10:32, 39). Vandaag is mijn lichaam Zijn tempel en collectief de gemeente (1 Kor. 6:19-20). De eerstelingen en de tienden worden genoemd. Het geven van de tienden hoort bij het Levitische priesterschap. In Genesis 14:17 lezen we dat Melchizedek opeens erbij komt, als de koning van Sodom Abraham tegemoet gaat. De koning van Sodom wil Abraham omkopen, door de mensen te houden en hem de opbrengst te geven. Abraham wijst dit af.

Melchizedek geeft Abraham brood en wijn, de zegenbede en een waarschuwing tegen trots en hebzucht. Abraham geeft deze priester, van wie we geen afkomst kennen, vrijwillig een tiende deel van de buit. Melchizedek vroeg daar niet om en hij had dat als koning ook niet nodig. In het Nieuwe Verbond zijn wij vrij van het geven van tienden, want Jezus gaf Zijn lichaam (Hebr. 10:5). Dat is meer, en wij hebben als het goed is dit ondertekend!

Het volk wijdt zich toe met hun hoofd, hun hart en hun handen (10:29b). In het Oude Verbond zijn de wetten en offers verordeningen en schaduwbeelden. De Heere is op een afstand. Dat is niet zo in het Nieuwe Verbond (Matt. 26:28). Het Nieuwe Verbond is begonnen met het kostbare bloed van de Heere Jezus. Jezus stortte Zijn bloed eens en voor altijd. Alles in Hem is volmaakt. Na de hemelvaart ontvingen zij en nu ook wij die geloven de Heilige Geest in ons. Na Pinksteren en tot heden toe is de afstand weg (Hebr. 10:20; Hand. 11:21-23). Het is de genade van de Heere die ons opbouwt (Tit. 2:12).

Nehemia 11 - Wonen in Jeruzalem en daarbuiten

De eerste groep was gekomen onder Zerubbabel. Ze bouwden het altaar. Daarna kwam de groep onder leiding van Ezra, en zij herbouwden ook de tempel. Daarna kwam de groep met Nehemia. Zij hebben de muren opnieuw herbouwd. De God van Abraham, Izak en Jakob heeft Jeruzalem, ook wel Sion genoemd, uitgekozen als Zijn woonplaats. Sion betekent: ‘verbrande plaats’, het oordeel is er al geweest. Het is de *enige* stad waarvan God gezegd heeft: Het is *Mijn* stad (Ps. 87:1; 132:13-14).

De Messias zal uit Sion komen. ‘De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob’ (Ps. 14:7; Rom. 11:26). De Heere heeft alleen Jeruzalem verkozen, om daar met Zijn heerlijkheid te gaan wonen. Diezelfde heerlijkheid van de Heere God is nu in iedere gelovige. ‘Christus in u, de hoop van de heerlijkheid’ (Kol. 1:27 Telos vert.).

In de Bijbel wordt Jeruzalem tegenover Babel geplaatst. Jeruzalem is de stad van de vrede, Babel de stad van de verwarring. Jeruzalem betekent in het Hebreeuws Yerushalaïm (dat is meervoud). Er is een Jeruzalem op aarde, en één in de hemel. Het geestelijke principe is dat wij die geloven, leven vanuit het Jeruzalem dat boven is (Gal. 4:26). Babel is van beneden, van de mens. Jeruzalem is leven uit de genade. Babel is het leven in eigen kracht. Het is groot, commercieel,

het domein van de satan. Er komt een oordeel over het grote Babylon (Openb. 17, 18). Jeruzalem is het leven in de Geest.

Als Babylon bloeit, ligt Jeruzalem in puin en omgekeerd. Zo is het nu bij ons die geloven en Gods Geest ontvangen hebben. Wij zijn geroepen om vervuld te zijn met de Heilige Geest en in die kracht te leven (Gal. 5:16-25).

Binnenin de stad was weinig comfort (7:1, 4). Er woonden nog weinig mensen. Jeruzalem was in de tijd van Nehemia nog niet de gewenste stad, maar het was de verlaten stad. De vorsten woonden al binnen de muren (11:1). Er waren er velen die nog buiten de stad woonden op het platteland. Waarom was het voor velen niet zo aantrekkelijk om in de stad te wonen? Jeruzalem is de *heilige* stad. Daar is geen ruimte voor het vlees. Het is dichtbij het heiligdom en dichtbij het altaar!

Binnen de poorten wonen betekent ook de haat en spot van de wereld te moeten ondergaan. Je kiest voor de Heere en je verlangt ernaar om in het centrum van Zijn aanwezigheid te leven!

Er moest in die stad iets opgebouwd worden. Er waren nog geen huizen (11:2). Gelukkig zegende de Heere die mensen, die er wel vrijwillig in gingen wonen. De Heere God had haar verkozen, want in die stad is alleen Gods heerlijkheid. Iedereen in de stad krijgt een taak te vervullen. Niemand staat aan de zijlijn!

Nehemia 12 - De inwijding van de muur

In deze lijst vinden we de getrouwen die allen bij name genoemd worden. Ze keerden terug uit Babel (verwarring) naar de plaats die God had uitverkoren: Jeruzalem, de stad van de vrede. De stad waar Nehemia tot inzicht kwam (13:7). Iedere opwekking heeft een schaduwkant. Niet iedereen is teruggekeerd! Chronologisch is Nehemia het laatste boek na de Babylonische ballingschap, tijdens de Perzische overheersing. Nehemia bouwde op de oude fundamenten. Er is pas bekering bij het openen van Gods Woord. Er volgt berouw, maar ook de aansporing om daar niet in te blijven hangen. Er komt een tijd van vreugde!

Wij zien de trouw van God. Er is altijd een trouw overblijfsel. (Rom. 11:2, 15). We leren dat er geen omstandigheden zijn, waarin de Heere niet tot Zijn doel komt. De Heere geeft genade en eer aan hen die oprecht zijn (Ps. 84:11-13). In hoofdstuk zes is de muur gebouwd. Daarna de bekering in hoofdstuk negen. Het volgende is wijden (zich geven), en inwijden – in gebruik nemen (12:27-43). Het is een vreugdevol gebeuren (12:40, 43).

Ze waren eerder in Babel bedroefd geweest. We lezen dat in Psalm 137: 'Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden wij als wij aan Sion dachten. Wij hadden onze harpen gehangen aan de wilgen die daarbinnen zijn. Toen zij die ons gevangen hielden, daar

woorden van een lied van ons verlangden, en wie ons omvergeworpen hadden, blijdschap: Zing voor ons een van de liederen van Sion! zeiden wij: Hoe zouden wij een lied van de HEERE zingen in een vreemd land? Als ik u vergeet, Jeruzalem, laat dan mijn rechterhand zichzelf vergeten. Laat mijn tong vastkleven aan mijn gehemelte, als ik niet aan u denk, als ik Jeruzalem niet doe uitstijgen boven mijn hoogste blijdschap' (Ps. 137:1-7).

Maar nu zijn ze mensen die dromen van geluk: 'Toen de HEERE de gevangenen van Sion terug deed keren, waren wij als mensen die droomden. Toen werd onze mond vervuld met lachen en onze tong met gejuich' (Ps. 126:1-2).

Dat is de vrucht, als je tot geloof in Jezus komt en vanuit Zijn volheid leeft. 'Onze Heere Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader' (Gal. 1:4). Als je uit de verwarring van Babel komt, heb je alle redenen tot dankbaarheid.

Er werden twee dankkoren samengesteld, die gelijktijdig vertrokken. Het ene koor wordt aangevoerd door Ezra (12:36), terwijl Nehemia bij het andere is (12:38). Zij komen daarna bij de tempel weer bij elkaar en hebben daarmee de woorden van Psalm 48:13-14 vervuld: 'Ga rondom Sion en loop eromheen, tel haar torens, richt uw hart op haar vestingwal, kijk nauwkeurig naar haar paleizen om het aan de volgende generatie te vertellen. Want deze God is onze God, eeuwig en altijd; Hij zal ons leiden tot de dood toe'.

Drie dingen worden in verband met deze hemelse vreugde geleerd (12:43):

1. de bron van hun vreugde ligt in de Heere.
2. de kinderen hebben er ook deel aan.
3. die heerlijke hemelse vreugde wordt ver over de grenzen van Israël gehoord.

Dit inwijdingsfeest gaat gepaard met de reiniging van de priesters en de muren. Jeruzalem is de *heilige* stad. Daarom wordt alles toegewijd en gereinigd. Er zijn beloften met betrekking tot het Jeruzalem van het duizendjarig rijk (Zach. 2:4; Jes. 33:20; 60). Er bestaan nog mooiere beloften voor het hemelse Jeruzalem (Openb. 21:2; 22:14). Het is zo goed om uit te zien naar die blijvende stad (Hebr. 11:16).

Wat betekent het dat wij priesters zijn van het Nieuwe Verbond (12:43-47)? Wij als gelovigen zijn allen priesters en mogen offers brengen (1 Petr. 2:9; Hebr. 13:15). Er komt voor alle gelovigen een dag van beoordeling. Alles wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan (zie Matt. 25:21).

In het Nieuwe Verbond zijn er geen rituelen meer, want mijn lichaam is de tempel (1 Kor. 6:19). Mijn geest, ziel en lichaam moeten Hem toegewijd zijn!

Het is mogelijk met Gods leven in ons, ook overwinnend te leven (Rom. 6:14). Als wij zondigen, dan hebben wij Jezus als Advocaat, Die voor ons bidt en pleit. Er zijn in het Nieuwe Verbond maar twee dingen, die de Heere heeft ingesteld: de maaltijd van de Heere en de doop als een getuigenis van een goed geweten.

Nehemia 13 - Rechtzetten van wantoestanden

Ik ben zo dankbaar dat de Bijbel eerlijk is en dat dit hoofdstuk ook erin staat. Het leven op aarde heeft zijn bemoedigingen en zijn vreugden, maar ook zijn verdriet en teleurstellingen. Als je alleen zon hebt, dan krijg je een woestijn! Nehemia is teruggegaan naar het hof en als hij weer terugkomt in Jeruzalem, dan schrikt hij. Na de vreugde van het feest, brengt dit hoofdstuk ons terug in de werkelijkheid. Het boek eindigt in mineur: de geestelijke strijd blijft! De innerlijke strijd tussen het vlees en de Geest (Gal. 5:16). Niemand kan teren op de genade van gisteren. Het christenleven is een serie van nieuwe starten.

Zij konden eerst niet zingen in Babylon, maar alles was goed gekomen (Ps. 137). Ze waren eens biddend gaan bouwen en ook bouwend gaan bidden. Maar de strijd en de tegenstander houden nooit op; en hij gaat tekeer als een brullende leeuw. De Heere verlangt een toegewijd leven. De Israëlieten vergaten het verbond (10:28-39). Daarom is Israëls geschiedenis ook tot waarschuwing geschreven (1 Kor. 10:6-13).

Al snel ontstonden er misstanden:

De verontreiniging van de tempel (13:4-14).

Er is van binnenuit gebouwd: het altaar, de tempel en de muren. De Heere werkt altijd van binnen naar buiten (2 Kron. 16:9a; 1 Sam. 16:7). De ogen van de Heere kijken dwars door je heen.

Nehemia, die het goede voor Israël zocht (2:10, 19; 4:3), werd tegengewerkt door Tobias; en de priester liet hem zelfs in het heiligdom wonen (13:5). De kamer waar Tobias woonde, had vroeger een andere bestemming. Daar stond de voorraad voor de dienst voor God en het levensonderhoud van de priesters. Terwijl zij toch wisten dat Ammonieten en Moabieten ⁶ niet in de gemeente van God mochten komen (Deut. 23:3)!

Ons lichaam is de tempel van de Heilige Geest. Alle gelovigen zijn priesters en alle kamers in mijn tempel zijn voor Hem. Heb ik ook een Tobias toegelaten?

De oplossing is dat Nehemia alles eruit gooit (13:8-9). Een prachtig beeld van innerlijke bekering. De troep eruit en de juiste voorwerpen erin! Nehemia ziet wat er speelt, weet wat er moet gebeuren en doet dat ook. Zo was Jezus ook!

Wij moeten afleggen en aandoen (vgl. Ef. 4:22). Het is een lang proces van heiliging.

6 Ammon en Moab waren kinderen van Lot, verwekt door zijn eigen dochters. Later zijn die volken onbarmhartig jegens Israël, als zij de doortocht vragen naar het beloofde land en huren ze iemand om het volk te vervloeken.

Ze deden zaken op de sabbat (10:31; 13:15-22).

In het boek Amos zien we dat hun gedachten tijdens de sabbat constant naar het doen van zaken uitgaat: ‘Wanneer is de nieuwemaansdag voorbij, zodat wij graan kunnen verkopen? En de sabbat, zodat wij de korenschuren kunnen openen?’ (Am. 8:5).

Door het geloof in de Heere Jezus zijn we Zijn volmaakte rust binnengegaan. Wij zijn geroepen om elkaar te bemoedigen en te vermanen! Is mijn leven een openbaring van Zijn heerlijkheid? Rust woont in het huis, waar Jezus Heer is. Een prachtig vers vind ik in Handelingen 11:23. Barnabas zag ‘de genade van God’.

De vermenging van huwelijken (13:23-30).

Vermenging is altijd verbonden met strijd (2 Kor. 6:14). De Heere wil een gelijk span, zodat beiden tot bloei komen. Beter het hart van een mens te breken, dan het hart van God.

Nehemia noemt Salomo als voorbeeld van iemand die hierin gevallen is (13:26). Simson overwon de leeuw aan de buitenkant, maar niet de leeuw aan de binnenkant.

Nehemia bad meer met zijn pet op, dan met de pet af. Het boek eindigt met drie gebeden (13:22, 29, 31). Nehemia heeft het werk verricht, maar alleen de Heere God kan het zegenen. Alleen de Heere kan erin voorzien dat het ook doorgaat. Denk aan mij en mijn God ten goede! Nehemia leeft met een rein geweten en is een model van leiderschap. Hij weet ook dat hij eens zal sterven en dat de mensen hem zullen vergeten. Hij weet ook dat de Heere hem niet zal

vergeten. De Heere doet oneindig veel meer dan wij kunnen bidden en beseffen (Ef. 3:20).

Zijn leven en bediening staan opgeschreven in Gods Woord en ik ben vele jaren door zijn leven geïnspireerd, en zit nu uren te werken om u of jullie te dienen. We zien de goede hand van de Heere duidelijk in zijn leven. De motivatie van Nehemia is integer en hij is bewogen voor de juiste dingen! Hij eert Gods Huis en hij eert Gods Naam. Hij komt tot een wonderbaar persoonlijk leven met vele overwinningen. Dat leven is voor ons in rijkere zin beschikbaar, omdat wij de volmaakte Heere Jezus nu mogen volgen, Die ons is voorgedaan. 'Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk. En u bent volmaakt geworden in Hem, Die het Hoofd is van iedere overheid en macht' (Kol. 2:9, 10).

Ik ben heel dankbaar om al die mooie principes van Nehemia uit te mogen leven!

Bijlage

Israëlische archeologen zijn overtuigd (dec. 2007) de overblijfselen gevonden te hebben van de muur, die tijdens de Perzische overheersing om de stad Jeruzalem heen stond, die Nehemia had laten bouwen. U weet dat de Perzische koning Cyrus (Kores) de Babyloniërs verdreef en de Joden liet terugkeren naar Jeruzalem. Volgens de leider van het team van dr. Eilat Mazar gaat het om een stuk van de muur die Nehemia in de vijfde eeuw vóór Christus liet bouwen. Het muurdeel bevindt zich net buiten de oude stad bij de Mestpoort tegenover de Olijfberg.

Bijbelwetenschappers dateren de terugkeer van Nehemia naar Jeruzalem en zijn optreden als gouverneur van de Perzische provincie Yehud ook in 445 voor Christus (je hoort hier nog de naam Juda in). Waarom weet men zeker dat men hier te maken heeft met de muur van Nehemia? Omdat men bij die muur potscherven en pijlpunten uit de Perzische periode heeft aangetroffen. Het is een bewijs dat de Perzen er inderdaad geweest zijn. De muren waren eerder opgegraven, maar werden tot nu toe gedateerd in de periode van de Hasmoneeën (142-137 v.Chr.).

Door de vondst van de Perzische potscherven moeten we nu denken aan de periode van Nehemia. De potscherven en pijlpunten zijn niet op een onderdeel van de muur gevonden, maar wel vlak ernaast. Het is dus in principe mogelijk dat die muur later daarover heen gebouwd is, maar waarschijnlijk is dit niet.

Muren waren in de tijd van Nehemia belangrijk. Na zijn aankomst trok Nehemia er 's nachts op uit om de muren te inspecteren. Die muren waren afgebroken en de poorten lagen in as (die waren natuurlijk van hout). Muren waren in die tijd nodig om de inwoners van de stad te beschermen. Nehemia roept de stadsbestuurders bijeen en zegt: 'Kom, laten we de muur van Jeruzalem opbouwen, zodat wij niet langer een voorwerp van smaad zijn' (2:17).

Bij die herbouw van Jeruzalem ondervonden de Joden tegenwerking van Samaritanen, Arabieren en anderen.

Dr. Mazar, archeologe, is bezig ten zuiden van Jeruzalem. Daar heeft zij 70 meter stuk muur ontdekt, dat een restant is van de stadsmuur van Nehemia.

Op de omcirkelde plek is een stuk stadsmuur van Nehemia opgegraven. Dit is vlakbij de huidige El Aksa moskee.

Naarmate de tijd verstrijkt, wordt de geschiedenis van de Bijbel ook door archeologen alleen maar bevestigd als waar. Er is niemand die een excuus heeft! De Heere Jezus is meerder dan Nehemia, en alleen bij Hem vind je de ware en eeuwige troost en mag je meebouwen aan Zijn rijk. Dat gunnen wij iedereen.

In Zijn liefde verbonden: johan.linda.schep@gmail.com.

Distributie:

CBC 't Gulden Boek te Houten

Website: www.cbcboek.nl

E-mail: info@cbcboek.nl